

**TOVERI
(THE COMRADE)**

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

JOHN VALIMÄKI, Editor & Manager

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.
TELEPHONE — Office 365;
Editorial Dep't 832.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

SEKAVA YRITYS SIITÄ TULEE.

Työväenpuolueen pääkonttorista ilmoitetaan, että työväenpuolue tulee pitämään konventioninsa Chicagossa heinäkuun 4 päivänä. Ilmoituksessa luetaan sitten miten monessa valtiossa on jo perustettu "työväenpuolue". Luettelossa on melkein kaikki puolisovaltiot. Mutta merkittävimmät ne ovat nämä eri valtioiden "työväenpuolueet". Niistä on olemassa vaan komitea kussakin valtiossa, joka on pidetty eri unionien edustajilla kokouksen ja hyväksyttynä heillä ehdokkaat, jotka tulevat pyrkimään virkoihin demokraattien ja republikaanien tikeillä, miten vaan missäkin valtiossa sopii. Eivät ne siis mitään puolueita ole, vaan non-partisanien liitoja, jotka koettavat saada valtaa niissä porvaripuolueissa joihin sen jäsenet ovat ennen kuuluneet.

Tällaista "työväenpuoluetta" Gompersin on juuri halunnut, joten hän näyttää voittaneen tarkoituksensa itse uuden puoluehommassa sisällä. Ja tuollaisista yritystä varten erosivat monet vanhat sosialistitkin puolueesta, toivoen siitä syntyvän Englannin itsenäisen työväenpuolueen mallisen järjestön, joka esittäisi omat ehdokkaansa suoraan ilman minkäänlaisia yhteyttä porvaripuolueiden kanssa. — Eivätköhän "toverit" pian tunnusta pettymystään!

HIRVEITÄ OVAT BOLSHEVIKIT.

Suomessa on tehty bolshevikivastaista agitatoria porvarilehdissä aivan samalla tavalla kuin täälläkin. Eräs lukijamme on saanut ystävältään jostakin Suomen porvarilehdistä otetun leikkauksen, jossa annetaan erään venäläisen kapellimestarin valittua bolshevikin julmuutta Pietarissa. Kirjotus käsittelee yleensä herrasväen tilaa ja jos siinä perää lieene, niin saa siellä herrasväen kärsiä nyt aivan samaa, mitä köyhällistä saa muualla maailmassa kärsiä. Puutetta, asunnosta häätämistä y. m., mitä itsestään pidetään työläisten osalle kuuluvana. Mutta eivät herran puheet sentään näytä aivan totuuden mukaisilta kaikissa osuuksissa. Esimerkiksi asunnosta häätämistä kertoo hän näin:

"Tämä 'asunnosta karkoitaminen' on muuten kommunistien julkimista aseita, joita he ihmisten ryöstämiseksi ovat keksineet. Sen, joka saa häätökäskyn, on muutettava 2 vuorokauden kuluessa. Muuttamiskustannukset nousevat 10,000—15,000 ruplaan, jos onnistuu saamaan muutovälineet. Mutta häädetty, jonka tulee 2 vuorokauden kuluessa poistua, ei saa ottaa mitään tavaroistaan mukaansa, vaan on hänen jätettävä kaikki kalustonsa, sillä se kuuluu asuntoon. Minäkin sain määräyksen muuttaa pois talostani. Kolmen kuukauden kuluessa olivat uudet tulokkaat jo jättäneet taloni. Mutta missä kunnossa se silloin oli. Kaikki johdot olivat rikki ja käymälänä oli pidetty kylpyhuonetta. Kalustoni oli mennyt meinojaan. Jos se todellakin olisi joutunut kansan hyväksi, olisiin työttömyyden, mutta ikävä kyllä, sitä kuluttaa tällä hetkellä joku 'proletääri'."

Noin herramme valittelee. Asunnosta muuttaminen maksaa 10 tai 15 tuhatta ruplaa, jos onnistuu muutovälineet saamaan, mutta asunnosta ei saa ottaa mitään mukaansa. Kalusto kuuluu taloon. Minkä tähden siis tarvitsee muutovälineitä kun kahden paljaan käden kanssa keräillä sa talosta lähtee? Eikö muuttaminen silloin käy aivan hyvin päinsä siten että kävelee talosta toiseen ja jättää maksamatta tuon viisitoista tuhatta ruplaa?

SOSIALISTIPUOLUE KAIKIKIEN TYYTYMÄTTÖMIEN EDUSTAJAKSI.

Vuoden päivät on työväen piireissä ja yleensäkin eletty siinä tuloessa, että Yhdysvalloissa tulee syntymään voimakas työväenpuolue, joka tulisi astamaan sosialistipuolueen paikan sen tyytymättömyyden esiintuonaa mitä suuri osa tämänkin maan työväestöstä jo tuntee. Mutta viimeisten kuukausien ajalla on työväenpuolueen tulevaisuuden toiveet alkaneet huomattavasti himmenemään. — Amerikan työväenliiton johtavat miehet vastustavat lujaista kaikkea työväenluonnon itsenäistämistä poliittista toimintaa. He ovat yhtä siinä luulossa, että itsenäisenä puolueena ei työväki voi mitään saavuttaa, ei saa valittua ehdokkaitaan ja siitä on seurauksena, että "pahimmat työväen viholliset tulevat valituksi." Ei siis pitäisi perustaa mitään omaa puoluetta jonka ehdokkaiden valitseminen olisi epävarmaa, vaan etsittävä joka paikkaan porvareista parhain ja äänestettävä häntä. Siten saadaan "työväen ystävä" valtaan ja hetken vaatimukset toteutetaan. Tällatavoim vastustaa Gompersin unionistien liikkeen "impossibilisteja".

Ja hänen ohjelmansa voittaa alaa, tai on jo voittanut useimmissa valtioissa siinä määrin,

ettei enää voi olla puhuttakaan mitään yhtenäisestä koko maan käsittävistä itsenäisestä työväenpuolueesta. Paikotellen, joissakin valtioissa ja joissakin kongressimiespiireissä, voidaan sellaista kyllä yrittää, mutta suurin osa näyttää nyt jo olevan selvästi gompersilaisen non-partisanismin kannalla. Siellä missä enemmistö unionisteista ei ole vielä kantaansa varmasti määrännyt, on olemassa siksi voimakas non-partisanistinen vähemmistö, että kun kummasakin tapauksessa on vaan "hetken edut" kysymyksessä, on enemmistö mentävä vähemmistön mukana, sillä muuten ha joaisi voimat ja jäisi "voitto" kummallakin keinolla saavuttamatta.

Mitään yhtenäistä työväenluokan tyytymättömyyttä ilmaisevaa protestipuoluetta ei siis voi siltä taholta syntyä. Niille jotka ovat kapitalistiseen järjestelmään siinä määrin kyllästyneet etteivät voi enää "hyväksyä" porvareita äänestäen, jää näinollen jällele ainoastaan yksi s ehto: kannattaa sosialistipuoluetta tai luopua vakuumuuttamisesta. Tämä selvittää poliittista asemaa ja se myöskin voimistaa sosialistipuoluetta.

Nyt kun on tullut puhetta puolueen presidenttiehdokkaan nimittämisestä, on alkanut ilmestyä, että todella edistysmieliset ainekset unionistien keskuudessa alkavat jättämään työväenpuolueen haaveilua ja kääntymät sosialistipuolueen puoleen. Chicagossa, jossa työväenpuolue on ollut voimakas, sanotaan radikaalimpien unionistien viime aikoina alkaneen lujaista agiteeraamaan unionisteita, että olisi heitettävä koko työväenpuolueen siksien, koska siitä ei tarkotustaan vastaavaa kuitenkaan saada ja äänestettävä sosialisteja. Ohion kaupungissa kerrotaan niinkään sosialistisen mielialan valtaavan nopeasti alaa. Minnesotassa on unionien johtajat ajanut non-partisanismita kaikkiä todellisen itsenäisen työväenpuolueen kannattajat sosialistien puolelle. Samaa kuuluu useista muista valtioista. Gompersin non-partisanismin ja sosialistipuolueen kannatus levähtä rinnan, itsenäisen työväenpuolueen perustamisestaan kustannuksella.

Mitään kokonaisten ammattiliittojen kannatusta ei sosialistipuolue, aseman tällaisenaan ollen, tietysti voi saada. Niiden johto on melkein poikkeuksetta varmasti ja selvästi gompersilaisella kannalla, selvemmin ehkä kuin se on milloinkaan ennen ollut, mutta nyt on myöskin jäsenistön tyytymättömyys suurempi kuin koskaan ennen, niin että tuo jyrkkä kannatus yhdeksi puolen porvaripuolueiden "hyville miehille" voi innottaa jyrkempiä unionistisia aineksia työtä suureen toimelaisuuteen toiselta puolen sosialistien eduksi.

Osustoiminnasta ja osuustoimintakannasta.

Tämän kirjottajan erästä edellistä kirjoitusta, jossa mainittiin "järvienpäästä" ja sen ympäröidön erilaisista virtauksista, on eräiden osuustoimintaa "eksperimenttien" taholta koitettu väkisin vängätä Toverin vastaava osuustoimintaa käsitteleväksi periaatekannaksi. Kirjoituksessa mainittiin vain muutamalla sanalla "järvienpään sovietista" ja joidenkin keskusosuuskunnan jäsenen toiminnasta ja suhtautumisesta mainittuun sovettiin. Samaisella ekspertillä, Wm. Marttilalla, sanottiin hänen Astoriassa käytössään, että kirjoitus ei ollut Toverin toimituskannasta vastaava henkilö kirjottama, mutta siitä huolimatta näyttää Marttila vieläkin sitä vatkuttavan. Lienee siis paikallaan antaa hieman selostusta.

Ensiksikin. Mainittu kirjoitus ei ollut Toverin vastaava kirjoittama vaan oli samalla nimimerkillä varustettu kuin tämänkin kirjoitus, siis allekirjoittaneen sepustus, eikä suinkaan siinänsä Toverin kannan ilmaisu. Toverin kanta osuustoimintaan nähdään on lukijoille selitetty kokolailla selvästi eikä sen kättämättömyyttä muut liene valettaneetkaan kuin Marttila. Toverin vastaava voi olla asiassa minun sekä Marttilan kanssa erimielistä, mutta se ei suinkaan estä meidän kirjoitustemme julkaisemista, sillä hän näyttää olevan joskus kokolailla lojallisen tällaisissa asioissa.

lipuoluelle, mutta jäi odottamaan työväenpuolueen syntymistä, joutuu täten ikävään väliasemaan. Se tahtoi tuoda protestinsa nykyisen vallalla olevaa taantumusta vastaan "vanhojen amerikalaisen ihanteiden puolesta", kuitenkin se ei voisi mielellään hyväksyä sosialismia. Mutta ellei uutta yleistä vastustuspuoluetta synny, ei siltikään ole muuta ehtoa edessä kuin kannattaa sosialistipuoluetta. Tämän seikan näyttävät monet heistä jo käsittävän ja suhtautuvan sen mukaan. The Nation-lehden toimittaja, joka on yksi liberaalien johtavista miehistä on kirjottanut sosialistipuoluetta suosivasti useita kertoja ja Debsin nimityksestä hän sanoo, että "Debs on ehdottomasti voimakas ehdokas mitä sosialistit voivat nimittää."

Gilbert E. Roe, lakimies, entinen senaattori Lu Folletten liikekumppani ja yli maan kuulu liberaalisen toiminnastaan, lausuu että "äänestäjän olisi annettava suuri kannatus Debsille. Iso äänimäärä hänelle osoittaisi miten suuri osa maan äänestäjistä vastustaa mielipiteiden tähden vainoamista." Puolueellamme siis näyttää olevan poliittisesti hyviä mahdollisuuksia edessä. Mutta nämä mahdollisuudet tulevat västä silloin oikein käytettyä ja vastustajavoitot vasta silloin jokatkin merkitseviksi kun puoleemme pystyy järjestämään kaikki tyytymättömät työläisainekset riveihinsä ja kehittämään ne luokkatietoisiksi sosialisteiksi. Sitenhän on puoluejärjestöme lujuuttaminen ja vahvistaminen jokaisen sosialistin tärkein velvollisuus nykypäivinä.

Se puhkesi sittenkin

Lähes vuoden aika ovat rautatiöläisten unionien johtomiehet, yhdessä toisten samalaisten avustamana yrittäneet estää rautateiden konepajia ja vaihdemiehiä menemästä lakkoon. Lakko uhkasi puhjeta jo viime keväänä. Silloin se saatiin estettyä. Sitten se kuitenkin syksykesällä puhkesi ja Wilson lopetti sen sillä kuuluisalla neljän sentin ylennyksellä ja uhauksella, että jos enempi vaaditte saatte valtiollista nuijaa päähänne. Miehet peräytyivät väliaikaisesti, mutta uhkasivat yrittää uudelleen, ellei tarpeellisia korjauksia muutetta. Niitä ei tehty. Palkkoja ei saanut korottaa, sillä se olisi korottanut vuoroastan elinkustannuksia. Se oli hallituksen kanta ja unionien johtajat asettettiin vahiiksi etteivät miehet saa uudelleen nousta. Viime marraskuulla uhkasivat miehet jo uudelleen lakolla. Konepajamiehet lupasivat tehdä sen vastoin kaikkea unionien virkailijain määräyksiä. Mutta silloin puhkesi hiilikko ja muistamme miten sen kävi. Tämä, yhdessä sen seikan kanssa, että ankarat talvi oli vastassa, sai miehet rauhoittumaan. Trustien liitto luuli miesten rauhoittuneen ja asian tällä kertaa aj-

lojaksi, mutta itse suurkapitalistit, tuotannon ja jaon todelliset määrääjät, jäivät aivan koskemattomiksi. Mitä välttää suurkapitalistit Astoriassa, Sven senissä tai Portlandissa on jälleenympyjänä, John Doe Davis tai Marttila Co-Operative Co. Se on suurkapitalistille aivan sama. Sillä molemmat myyvät hänen tuotteitaan. Pikkuporvareita siltä melun nostavat ja heitä se todellisuudessa koskee. Osuustoiminta voidaan ulottaa tukkuliikkeisiin asti, mutta nekin ovat enimmäkseen pikkuporvariston hallussa, ja niitä, jotka ovat suurkapitalistien kontrollin alaisia, ei voi osuustoimintaa kuskata eikä välttää. Jos osuustoiminta voisi tulla laajemmaksi mittakavassa tukkuliikkeiden alle, et se alkaisi olla jonain tekijänä, niin silloin se vasta tulisi tekemisiin kapitalismin mahdinnan kanssa. Eivät ne pojat ole niinkään nukuksissa kuin jotkut luolottelevat.

Voidaan väittää, että osuustoiminta ulotetaan tuottajiin, tehdään välitys suoraan tuottajilta kuluttajille. Se on all right teoriassa ja käytännössäkin kantarofemarien kanssa, jotka elävät kädestä suuhun, mutta suurtuotannossa siihen ei pidä luottaa. Olisipa todellakin mielenkiintoista katella osuustoimintaedustajien, vaikkapa nyt Marttilan ja Rockefellerin neuvottelevan osuusgasolinista, J. Ogden Armourin lyövä "Co-operators Best"-merkin hämmänykyen ja McCormickin myynnin maanviljelyskoneita farmareille valmistushinnoilla. Kuten sanottu, kannonmittajien kanssa se kyllä käy päinsä, joiden tuotanto rajottuu pariin tuusinaan munia ja kannun maista päivässä, mutta ne eivät soita tuusien, jotka vuokraavat tuusiansia ekkereitä niukka paloina viljeltäväksi tai ne jotka karkankasvatuksella ovat miljoonansa koneet. Kyllä se on niin, että niiden taivuttamiseen tarvitaan tehokkaampaa toimintaa kuin on osuustoiminta.

En tarkoita sitä, että osuustoiminta olisi hyljättävä, ei suinkaan. Mutta väitän, että maillman tuotannon valloittajaa työväestölle siitä ei koskaan tule. Jonkun liikkeen, ollakseen vallankumouksellinen, täytyy kohdistaa päämääränsä tuotannon valloittamiseen porvaristolta, siis luokkataisteluun.

Missä määrin osuustoiminta on suoraan luokkataistelua, riippuu siitä mitä kukin luokkataistelusta pitää. Marttilalle sitä näyttää olevan osuustoiminta ja Toverin vastaavaan haukkuminen. Marttila kylläkin näyttää pitävän tuota vastaavaan haukkumista jonkinlaisena apulannan hankkimisena, mutta puoluemiehet sen pitävät tulkittomana rakitteluna.

Siis jos osuustoimintaa käsitellään vain tilapäisenä huojennuksena, reformistisena liikkeenä, niin siinä se on paikallaan. Kuka tahansa innostuu siinä määrin, että asettaa sen samalle tasolle työväenjärjestöjen vallankumouksellisen toiminnan kanssa, toiminnan, joka tähtää koko järjestelmän muuttami-

seen, työväestön valtaan, osotetaan hän siitä, että on leipahuoliensa pakottamana kiintynyt siihen niin, ettei joudu muuta asioita seuraamaan. Sananlasku sanoo, että ruuhkeasta se sikakin uuta näkee, ja se toteutuu tässäkin.

Mitä tulee siihen, että osuustoiminta on niin menestyksellisesti toteutettu Venäjällä viimeisten parin vuoden aikana, niin kenen hyvänsä luulisi voivansa käsittää, että on kokonaan eri asia järjestellä ja toteuttaa osuustoimintaa maassa, jossa tuotetaan kulutusta varten kuin maassa jossa tuotetaan tuotetta varten. Yhteiskunnalliset omissuhteet määräävät myöskin osuustoiminnan luonteen. Kun omissuhteet siirtyvät kapitalisteilta työläisille, niin seuraahan luonnollisesti, että osuus toiminnalliset laitokset lakkaavat olemasta tilapäisten parannuksien edistäjiä ja muuttavat osaksi hallituksesta, siksi osakiksi joka huolehtii kansakunnan tarpeiden jaosta. Silloin kun työväestö tuottaa kulutusta eikä voittoa varten, ei myöskään ole kapitalistia riistämässä kuluttajia tavarain jaossa vaan tahtuu se yksinomaan kuluttajien tarpeiden mukaan. Siksi-pä onkin edullista kuluttajille, samoin kuin tuottajillekin, että kaikki työ ja toiminta tapahtuu keskitetysti, mahdollisimman vähällä työvoiman kulutuksella. Siis osuustoiminta on menestynein Venäjällä siksi että se on osa tuotanto- ja jakojärjestelmästä, sellainen osa, joksi se ei voi kapitalistisen järjestelmän sisällä tulla. — Taneli.

S. S. Järjestön organisointi ja Aaro Hyrkeksen matko-ohjelman läntsen valtioissa:

HUHTIKUULLA:
Hanna, Wyo. 21, 22, 23, 24, 25, 26 p.
Rock Springs ja Reliance, Wyo., 27, 28, 29, 30 p. ja—
TOUKOKUULLA: 1 ja 5 p.
Superior, Wyo. 2, 3 ja 4 p.
Frontier, Wyo. 6, 7 ja 8 p.
Diamondville, Wyo. ... 9, 10, ja 11 p.
Bingham, Utah, 13, 14 ja 15 p.
Park City, Utah ... 16, 17 ja 18 p.

Rock Springsin ja Relianceen osastojen on sovitava keskenään minä päivinä niiden osalle merkityistä päivistä organisointia on oltava mil-läkin näistä paikkakunnista.

esitti joku hänen tuttavistaan, että hänkin yhtyi uuteen vastaperustettavaan sosialistisastoon. Hän myöntyi. Kokous pidettiin, sillä ymmärryksellä että siitä tulee sosialistisasto. Mutta kun lupakirja saapui, huo masivatkin he, että se oli kommunistipuolueen antama. Ryhmä kieltäytyi hyväksymästä sitä ja sen enempää tekemistä ei heillä ollut kommunistipuolueen kanssa.

Tammikuun alussa hänet kuitenkin, yhdessä monien muiden kanssa, vangittiin, ilmaa vangitsemiskäskyä. Se hankittiin vasta myöhemmin. Takauksen puutteessa on hän saanut olla vankilassa tähän saakka, ainoastaan sen syyn perusteella, että oikeusdepartmentin miehet ovat syyttäneet häntä anarkistisuudesta, hallituksen kukaistamisesta väkivaltaisilla keinoin y. m., mitä sellaiseen syytökseen tavallisesti sisältyy.

Nyt kun sihteeri Post otti hänen asiansa tarkastettavaksi, päätti hän ettei todistuksia ilmene, että hän olisi ollut kommunistipuolueen jäsen, mikä oikeuslaitoksissa on haavittu rikokselliseksi puoleeksi. Samalla päätti Post, että tämä päätös ulottuu noin tuuhanteen kommunistijahdissa vangittuun työläiseen nähden. Post osottaa, että Truss luotti parlamentaariseen hallitukseen ja "oli aivan päinvastaisella kannalla kuin anarkistit, oli nimittäin sosialisti."

Antaessaan sitten pitkän selostuksen Trussin jutusta toiselle viranomaiselle, lausuu Post "Minä olen selostanut Trussin asiaa näin pitkäksi, koska se on tyyppillinen suuresta osasta niistä tuhannesta jutusta jotka minä olen ratkaissut ja joissa vangitsemiskäskyt oli annettu ehkä oikeusdepartmentin tutkijaosaston erikoisagenttien kautta."

"Yleensä katsoen ovat kuulustelut osottaneet, että ulkomaaalaiset jotka ovat tulleet tänne vangituiksi, ovat hyvämaineisia työläisiä, jotka eivät ole ennen olleet vangittuina ja jotka eivät ole anarkisteja tai vallankumouksellisia, eikä poliittisesti tai muulla tavoin vaarallisia missään ymmärryksessä. Monilla heistä, kuten tässäkin tapauksessa, on Amerikassa syntyneitä lapsia. On säällittävä

reille valmistushinnoilla. Kuten sanottu, kannonmittajien kanssa se kyllä käy päinsä, joiden tuotanto rajottuu pariin tuusinaan munia ja kannun maista päivässä, mutta ne eivät soita tuusien, jotka vuokraavat tuusiansia ekkereitä niukka paloina viljeltäväksi tai ne jotka karkankasvatuksella ovat miljoonansa koneet. Kyllä se on niin, että niiden taivuttamiseen tarvitaan tehokkaampaa toimintaa kuin on osuustoiminta.

En tarkoita sitä, että osuustoiminta olisi hyljättävä, ei suinkaan. Mutta väitän, että maillman tuotannon valloittajaa työväestölle siitä ei koskaan tule. Jonkun liikkeen, ollakseen vallankumouksellinen, täytyy kohdistaa päämääränsä tuotannon valloittamiseen porvaristolta, siis luokkataisteluun.

Missä määrin osuustoiminta on suoraan luokkataistelua, riippuu siitä mitä kukin luokkataistelusta pitää. Marttilalle sitä näyttää olevan osuustoiminta ja Toverin vastaavaan haukkuminen. Marttila kylläkin näyttää pitävän tuota vastaavaan haukkumista jonkinlaisena apulannan hankkimisena, mutta puoluemiehet sen pitävät tulkittomana rakitteluna.

YHTÄ JA TOISTA

Liikkuvat kuvat.

Mitä ovat liikkuvat kuvat? Liikkuvat kuvat ovat nimenomaan ohella paljon muutakin kuvia, riippuen siitä miltä näkökannalta niitä katsella.

Charlie Chaplinille, Mary Pickfordille ja monelle muulle enemmän taikka vähemmän kuuluisuutta saavuttaneelle "tähdelle" ovat liikkuvat kuvat elämän ja rikkauksien tuojat. Samoin niille miljoona-korporaatioille, jotka näitä pienempiä "tähtiä" tukevat — suurimilla heistä ovat omat yhtyiönensä, omat kuvauksineensa asiain kuuluvine työläisineen ja välineineen.

Joutilaalle ne ovat ajankulu. Tietämättömälle ja välinpitämättömälle työläiselle ne ovat tietoisuuden ja viisauden lähde; korttipakkaan ja liikkuvien kuvien rajottu hänen lukemisen- ja tiedonhalunsa.

Työväenluokan lapsille ovat liikkuvat kuvat suurin turmelus, mikä heidän elämänsä lapsivuosina voi kohdata. Ne istuttavat heidän nuoriin, herkkiin mieliinsä kaikenlaisia rikkolaisia elämänsäsihtyksiä, jotka ovat vaarallisia kapitalistisen yhteiskunnan näkökannalta katsoen. Kuinka monet rikokset nykyään voidaan seurata pelkästään liikkuvien kuvien ansioksi!

Kapitalisti. Jopa tulimme siihen tämän yhteiskunnan jalokuisuuden ritariin, joka yksin-

omaan ja ainoastaan hyötyy liikkuvista kuvista. Liikkuvat kuvat ovat nykyajan suurimpia ja vaikuttavimpia mielipiteiden ja käsityskantojen muokkuvälineitä, ellei suurin. Mikäli nuoriso ja enemmistö naisista on kysymyksessä, menevät liikkuvat kuvat sanomalehdistön edelle kiiohtus ja kasvatuksessa.

Liikkuvia kuvia katsovat ja niille nauravat sellaisetkin lapset, joilla ei vielä ole aavistustakaan lukutaidosta. Entäs sitte suuremman lapset? Heissä on mitä otollisin maaperä liikkuvien kuvien tekemälle agitatsioonille. Nuori, lapsen käsityskanta imee itseensä hyvin helposti havainnollisen opetuksen kautta käsitteitä asioista. Kun lapsi illalla koulun loputtua, jossa jo on hänelle trkytetyt nurinkurista yhteiskuntakäsitystä, saapuu kotiin, lukee sanomalehtiuutisen, jossa bolshevikit ovat räjäyttäneet ilmaan punasensin sairaalan, menee liikkuvien kuvien, näkee siellä kuin ka pitkäpartaiset työläiset pahoinpitelevät naisia, raiskaavat heitä ja kiduttavat kuoliaaksi, niin onko ihme jos kapitalistinen järjestelmä istuu niin lujaasti satulassa.

Ja hullunkurisinta koko juttussa on se, että me työläiset maksamme kalliin hinnan tästä meidän ja lapsiemme sokaisemisesta. Kapitalisti saa meidän rahallamme tyrmistytystä ja sokaista meidät sekä tulevan sukupolven. Onko siis ihme, että meitä työläisiä murhataan.